BnF Gallica

Giung gia nam âm. Bài hát A âu. Soan gia và sao tâp "par" Vân Phô...

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

BnF Gallica

Vân Phô. Auteur du texte. Giung gia nam âm. Bài hát A âu. Soan gia và sao tâp "par" Vân Phô.... 1922.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d’une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l’exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter
utilisation.commerciale@bnf.fr.

pièce
8°
INDO-CHINOIS
413

音南家揚

GIƯƠNG-GIA NAM-ÂM

BÀI HÁT Ả DÀU

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 449

Soạn giả và sao tập
par
VÂN - PHỐ

Có trình giữ bản quyền
1re édition
Prix : 0 $ 20

Dépôt légal
Thiu

In và bán tại
PHU-VAN
Hanoi — Rue du Chanvre, 18 — Hanoi
1922

PHU-VAN
文扶
... E HANOI

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

DƯƠNG-GIA NAM-ÂM

BÀI HÁT Ả DÀU

BIBLIOTHEQUE NATIONALE IMPRIMES

Soạn giả và sao tập

par

VÂN - PHỐ

Có trình giữ bản quyền

1re édition

Prix : 0 $ 20

8° Ind-Ch
413

In và bán tại

PHU-VAN

Hanoi — Rue du Chanvre, 16 — Hanoi

1922

TỰA

Bản-hiệu có tiếp được một tập văn nôm của ông Dương Vân-phố đưa lại cho bản-hiệu, tập văn này là của ông Dương Vân-phố soạn ra, và có tập các bài hay của quan Vân-Toàn làm ra nữa, lại có phụng soạn ít bài của cụ Vân-Trì Tướng-công di bút lại. Bộ văn này tên gọi là **Dương-gia-nam-âm**. chia làm hai tập, tập thứ nhất chép các bài hát ả đàu, tập thứ hai chép các bài thơ nôm, câu phong-dao câu đối, văn tế nôm, vân vân, tập văn này riêng một nhà làm ra, nhời nhẽ thanh tao, ý kiến cao sa, thật là nhà văn chương đã có tiếng xưa nay, mà trong đám làng văn xưa nay vẫn hâm mộ, nên tôi mới xuất bản ra, để các ngài lãm ngoạn, và tôi dám chắc rằng quốc-văn ta sau này tiến bộ bao nhiêu, thì tập văn này có giá trị bấy nhiêu.

Nay tựa

BÀI HÁT NHÀ CHÒ

Bài hát

đêm sáng giăng đi thuyền hát nhà chò gặp

cô tiểu tức cảnh làm ra

CÂU HÁT MƯỠU

Giữa giòng một lá lan-châu, giăng đâu dưới nước tiếng đâu trên giời, trong hoa thấp thoáng bóng người, chừng như tiên-khách ra chơi động Đào.

CÂU MƯỠU NỮA

Nam vô hai chữ di-đà, cô là sinh-phật tôi là tiểu-tăng, tiểu-tăng chước phật khấn rằng : xin cân quả phúc cho bằng thiện duyên.

BÀI HÁT NÓI

Niệm nam vô a-di-đà-phật, niệm nam vô đức phật Như-lai, nàng vâng thụ giáo thuyền chai, tâm phụng thỉnh Như-lai phật pháp, nam vô quan-thế-âm-bồ-tát, hỏi sắc không rằng có có không không, chút trần duyên chưa bận hương

lòng, nghìn thế giới một cành dương trong tĩnh-thủy, nam vô phật từ bi hoan hỉ, nay thấy sư thấy cảnh thấy chùa, nam vô đức phật di-đà.

Bài hát

nói đưa cô đào Cúc

Quân phi ẩn giật, cớ làm sao ái cúc gọi là tên, gối bắc-xong xem chuyện Đào-tiềm, Nam-sơn đó bóng dèm coi thấp thoáng, mạc hiềm lão-phố thu dung đạm, do hữu hoàng-hoa vãn tiết hương, mảnh thu trinh chớ ngại lúc hàn sương. năm năm hẹn trùng-dương tống tửu, cười cợt khách trỏ tùng vân cựu thú, hỏi ai là chúc hữu mai thê. giai nhân hoài bất vong hề.

Bài hát

nói tặng cô đào Quít

Động-đình kim-quất danh thiên-hạ, lúc đương xuân nhàn hạ cảnh vui ta, mượn đông-quân đưa lối tìm hoa, ngắm thôn giã cũng ra mầu thanh thú, cam tâm phẫu tự tình nhân thủ,

yêu thức nùng gia triệt cốt hương. trải trần-gian đã mấy độ phong sương, vẫn vân mộng tiêu tương còn vẻ cũ, thế vị đa đoan quản thức phủ ? nhị hoa này còn đó để riêng ai, thời vin cành quít cam đời.

Bài hát

tặng đào Văn

Quân thị phong lưu hồng phấn khách, ngã vi du ngoạn thiếu-niên nhân, mối tơ duyên vừa độ thanh xuân, tài sắc ấy bắc đồng cân coi cũng phỉ, giang sơn gặp gỡ người tri kỷ, giăng gió đong đưa thói hữu tình, khéo chêu ngươi ai ý với mình, nhị đào đó để chim xanh ngăn cấm mãi. nhất tiếu dông phong ưng dị dải, đã tìm hoa xin chớ ngại đường giài. ai ai đừng có quên ai.

Bài hát

đưa dào Phú

Hoa danh phú quí, đã yêu hoa xin chớ ngại đường yêu, lối xuân phong đưa đón hãi còn nhiều, mầu son phấn bao nhiêu là chẳng thú, lang thị tiền thân bồng-uyển hữu, thiếp tằng

lưu lạc Hán-gia cung, chót đem nhời hẹn với vua Đông, kìa liễu lục đào hồng chi kỷ đó. hỏi những lúc gió giăng giăng gió. biết chơi hoa dễ có mấy người, than ôi sắc nước hương giời.

Bài hát

giữa đường gặp đào Nghĩa

HÁT MƯỠU

Giữa đường gặp gỡ may sao, thế mà nghe tiếng má đào bấy lâu, tình sâu lai láng nghĩa sâu, khi thân chẳng lọ là cầu mới thân.

HÁT NÓI

Hữu duyên thiên lý nàng tương ngộ, cứ gì ai nghĩa cũ mới là thân. buổi tân chi ta hãi ân cần, người tài-tử khách giai-nhân duyên nợ mãi. hồng phấn tiễn quân ưng tuyệt đại,thanh chiên tiếu ngã diệc vong hàn, thôi cũng liều chịu tiếng đa mang, góp phong nguyệt với giang sơn làm một tiệc, nhất phiến tình thâm đo vị tiết,tay cầm tay từ biệt chốn la-ga,tương chi nghĩa ấy mới là.

Bài hát

mừng quan Án Yên-Bái

Lao-Kay Yên-Bái Hà-Giang, trong ba tỉnh ấy có quan Đề-hình, vẻ đài các, lối trâm anh, kinh luân gồm đủ tài danh mọi bề.

HÁT NÓI

Văn-trì quan Sát xứ, người phong lưu vô xứ bất phong lưu, mùi sơn lâm nếm trải bấy nhiêu lâu, lòng ưu ái đã đầu râu pha vẻ tuyết, thu-thự cao huyền Hồng-lĩnh nguyệt, thần-gia Giao-chỉ Vị-giang vân, giọt móc mưa chan chứa một bầu xuân, kìa đan quế nở đầy sân tươi tốt nhỉ, tạo-vật sinh ngô nguyên hữu ý, vuốt râu ngồi mà hú-hí mấy giang san, phúc nhà lộc nước chứa chan.

Bài hát

bỡn quan huyện Phù Ninh gặp người tình-nhân ngày tháng ba nhuận

Thả hỉ tam xuân dư nhuận-nguyệt, ngón phong tình mải miết lại thêm xuân, rịp may sao kỳ ngộ túc - nhân, khách tài-tử mấy dai-nhân kia đó nọ, thánh-đại tức

kim cổ đa vũ lộ, quốc trung hà nhật bất xuân phong, nay xuân tình, xuân sắc, xuân dung, góp xuân sự thu vào trong một túi, thôi hoa ấy xin đừng ghen tủi, chót đem xuân buộc mối tình thâm, xuân tiêu nhất khắc thiên câm.

Bài hát

cho cô đào làng Chinh-nữ huyện Phù Ninh

HÁT NÓI

Huyện Phù Ninh có làng Chinh-nữ, gái lầu hồng chừng vẫn giữ xuân xanh, lúc thư nhàn dạo khúc ca thanh, kìa thôn giã cũng phong tình thế nhỉ, quân bất kiến phú hám hề, Lô-giang chi thủy, nguỡng quan hề Tượng-lĩnh chi san, nước non này riêng một thú kỳ quan, vẻ phong nguyệt những mơ màng thanh-nhãn khách, khi tiếng chống, tiếng đàn, tiếng phách, ấy kìa ai trông chừng hẹn khách đài-trang, chữ chinh đáng giá nghìn vàng.

LẠI CÂU MƯỠU

tiếp theo vào bài hát cho các cô người làng Chinh nữ

Tình sao ngơ ngẩn ngẩn ngơ, xem tình

nhường cũng lẳng lơ phong tình, gái nào gái chẳng xuân xanh, chẳng chinh cũng lấy chữ chinh làm đầu.

Bài hát

đưa đào Khanh, nguyên quen biết đã lâu, cách 15 năm, bây giờ lại gặp

HÁT MƯỠU

Cầm tay nhớ những bao giờ, mười lăm năm lại tình cờ gặp nhau, cuộc vui đừng gợi tiếng sầu, chi âm ta lại bắt đầu chi âm.

HÁT NÓI

Thế thượng chi âm tối nan đắc, độc khanh chi ngã ngã chi khanh, đem má hồng sánh với mắt xanh, ấy ai ấy với mình duyên ngộ nhỉ, ngã thính khanh ca tần quán nhĩ, khanh chi ngã túy thả vong tình, thôi thì thôi ta hãi mần thinh, chẳng túc chái cũng tiền duyên chi đấy tá, liên khanh đáo để hoàn liên ngã, hữu tình ta há dắm vô tình, ái khanh thị dĩ khanh khanh.

Bài hát

mừng cụ tuân Hưng-Yên

HÁT MƯỠU

Đằng-châu tám mặt giang sơn, chủ chương ngồi giữa có quan Phủ-đài. kinh luân gồm đủ mọi tài, phúc-tinh soi tới thứ này là hai.

HÁT NÓI

Phúc-tinh trùng đồ. bóng sao soi sáng tỏ khắp Đằng-châu, khách thần tiên riêng một thú phong lưu, trải Âu Á đâu đâu là chẳng biết, Đầu-lĩnh cao huyền tuyên xứ-tiết, nguyệt-hồ thanh tự Tướng-công tâm, khi thanh nhàn dìu dập khúc ca ngâm, kìa thử-vũ Đường-âm nghe cũng dứa, hỏi lại cỏ hoa đà biết chửa? giang sơn này có biết chủ chương ai? có quan Tuần-phủ Nguyễn-đài, vốn dòng khanh tướng gồm tài kinh luân, chữ rằng duy nhạc dáng thần.

Bài hát

mừng quan huyện Tiên-lữ trước được thăng hàm và con đỗ Tú-tài trường Thừa

HÁT NÓI

Tiên-châu Tiên-lại, mùi phong lưu nếm trải đã bao rồi, vuốt râu ngồi mà hú hí mấy đời,

duyên tao tế cũng phúc giời chi vậy đó, Đầu-lĩnh ca minh thiếu-phủ, Bình-san văn chiến đại tài lăng, khéo vua Đông son phấn điểm trang, kìa quế-tử nọ tôn-lan thêm bát ngát, nào đối, nào thơ, nào bài hát, còn nhiều phen tôi bác tỉnh say, chén mừng nhớ bữa hôm nay.

Bài hát say rượu

Nhân sinh tam van lục thiên nhật, nhất nhật tu khuynh tam bách bôi, chót say xưa đành chịu tiếng rồi, mà thiên-hạ cũng lôi thôi chi thế hầu, làng trước Lưu-linh tửu. nhàn ngâm Lý-bạch thi, lúc phong lưu dễ có mấy khi, dù be bét bè nhè thì cũng xướng, khi chặc-sếch khi tài bàn, khi chè mạn nhắp nhan, khi chuyện Kiều lẫy tiếng, lại say say tỉnh tỉnh mấy mươi lần, mặt nhân tình thế thái phù vân, riêng một thú phong trần nào một cuộc, câu tuyệt riệu ngâm nga mấy khúc, chén tiêu sầu ta hãi ngảnh làm thinh. phụ-nhân ngôn bất khả thinh.

Bài thượng lục hạ bát

mừng cụ Thiếu 70

Bẩy mươi xin rót chén mời, tám mươi chín chục mười mươi chén mừng, sao nam rờ rỡ một vừng, cây tùng tươi tốt trải từng nghìn thâu, còn giời còn đất còn lâu, non xanh còn đó bạc đầu còn đây.

Hựu thể

Tiểu-dương chữ khách trên lầu, nét son tươi tốt như mầu xuân-hoa, bốn đời đông đúc một nhà, đỉnh trung góp mấy sinh ca vui bầy, chén mừng xin rót từ đây, cuộc trăm năm tính từ dầy tính lên, lão-lại sực sỡ áo tiên, sao nam choi chói rạng miền Vân-sơn.

Bài hát

tặng đào Áng làng Đoan-nữ, nguyên tớ trước vẫn đi lại hát luôn

Làng Đoan-nữ có cô đàu Ánǵ, người sinh sinh mà dáng cũng sinh sinh, bấy lâu nay tớ lại gặp mình, mình mấy tớ biết bao tình líu tíu, dự thường vị, hữu ca bất khả dĩ vô tửu

hữu tửu bất khả dĩ vô kiều, đã yêu nhau yêu đủ mọi chiều, còn đủng đỉnh làm kiêu chi mãi dứa, này có nhớ chuyện xưa cũ chớ, sự làm sao ứ hự làm sao, bảo cô cô hãy nghe nào.

Bài hát

ngăn người nghiện

HÁT NÓI

Ngồi mà ngẫm quan viên thuốc phiện, mấy khen thay nghề nghiện lắm công phu, hút một điếu tán chuyện và câu, vẻ lịch sự phong lưu coi cũng lạ, yên tỏa chúng thành nhân độc ngọa, đăng quang nhất điểm ảnh xuyên lung, nghề riêng tay luyện thục trong lòng, tiêm chôn quít lại nhồi long cuốn thủy, bao sái nhất cho chí sái nhì ba, sái chủ nhật càng rà tay nạo lọ, mắt trắng môi thâm gia cồ thụ, hỏi thăm người chừng qui ngụ yên hà, hãi xin thính giới-yên ca.

Bài hát

nói tả về cảnh kiết ở nhà bị nhiều kẻ bình luận

HÁT NÓI

Suy đi tính lại, hỏi ai rằng ai dại ai khôn, khôn kìa ai đóng khố để chôn, dải kìa ai cứ hòn son đeo lỗ đít, nghĩ miệng thế lắm câu cười tít, đem dại khôn mà suýt chuyện đâu đâu, ngươi chẳng xem kẻ trước người sau, khôn dại chỉ ăn nhau đen đỏ, nào ai khôn như Tang-văn dại bằng Ninh-vũ, mặt trần này so đọ ấy là ai? khôn khôn dại dại nực cười.

Bài hát

lúc chơi cô đầu không sẵn tiền

HÁT NÓI

Ngồi ngẫm đến như mình cũng lạ, đem tay không mà gạ mấy cô đầu, nào đàn nào hát nào rượu nào chầu, giở ngón lịch đâu đâu là chẳng biết, nho-lưu bổn thị nhân trung kiệt, thú phong hoa tuyết nguyệt dễ ai chừa, kiếp tang bồng ai đã chịu ai chưa, tiền bạc ít thói lẳng lơ chẳng ít, thế mới thật chơi nhăng chơi nhít, tha hồ cho rú rít lũ em cười, đã đa mang nào có ngại chi ai, còn một nỗi tung giời lên

bậc nhất, nhân sinh bất quá tam vạn lục thiên nhật, thiên kim tán tận hoàn phục lai, nghề chơi ta phải đủ mùi.

Bài hát

mừng ông anh mới sinh con giai

Cầm-thành ngô thiếu-phủ, cách phong tao riêng một thú thần tiên, bấy nhiêu lâu lịch duyệt lâm-tuyền, mà tao tế kỳ duyên đã thế nhỉ, quân bất kiến Hùng-lĩnh chi sơn Thao-giang chi thủy, huyền ca biến địa tụng thần quân, ấy mấy hay sơn nhạc đáng thần, lại thêm có thiên thượng thạch kỳ-lân đĩnh xuất, nhân thế phong hào chân đệ nhất, phúc cửu như chồng chất mấy từng cao, ơn giời lộc nước rồi rào.

Bài hát

mừng quan huyện Hải-hậu

Hóa-công Đào-chủ, cách tài hoa phong độ đủ hơn người, kể đăng khoa vừa chạc đôi mươi, mà lịch hoạn đã chín mười phủ huyện, ngữ

chấu sơn nam đương nhất diện, châm bào gia thế xuất Giang-đông, hội Á Âu thi sức vẫy vùng,thẳng lối bước dễ tung giời lên bực nhất. phú quí phong lưu trân hẫn thất, bực thần quân ngất ngưởng kém chi ai, phúc nhà lộc nước còn dài.

Bài hát

Chúc thọ cụ Thiếu

CÂU MƯỠU

Trông lên trên có cụ nhà, lão nhân tinh hiện hay là Lão-lai, phúc nhà lộc nước còn dài, bốn đời hoa dỡ bầy mươi tiệc bầy, thần tiên đâu hội chốn này, vườn xuân mưa móc càng ngày càng xuân, mười năm tính đốt dần dần, nghìn thu tùng hạc một sân quế hoè.

HÁT NÓI

Chi niên chí hỉ, tạ đình tiền hồng tử mị xuân bôi, trên cụ ta cõi nhất trên đời, lòng ưu ái đã hoa mai đầu trắng sóa,cỗ sở vị tước sỉ đức đạt trung thiên-hạ, kim ngô-gia tam thế đạt trung chi. hỏi kìa ai ai dễ ai hì, cảnh gồm đủ

phú quý thần tiên phúc lộc thọ khảo. tứ đại đồng đường lục triều lão, thất tuần đại khánh thập toàn ông. muốn sao giời cũng chiều lòng, kể so sánh cũng Đường Quách-tử Tống Tô-công chừng đó tá, tích nhật kim chiêu cầm đường lục giã, khéo hay đâu hay cả mọi chiều hay, nhờ khúc xưa dành để có hôm nay, nào cụ nào ông nào cha nào chú, nào anh em con cháu chắt đủ đầy nhà đầy họ, độc bất kiến mai nham thiên cổ thụ, một cây to che nhủ khắp bao cành, Hương-sơn đồ họa kỳ anh, ai hay chốn ấy rõ rành nhà ta, chúc dưng xuân mãi không già.

Bài hát

mình tự chào mình

Có một cậu là người phủ Ứng, đua anh em túng tấng cũng đòi choi, hoành tam đa điếu khẩm cháp mồi, làm ra phết ngón chơi haò nhã, giờ đến túi một đồng không có cả. vác nâu ra toan gạ mấy cô đầu, kể lối chơi còn lắm sự tầu, nào bài điếm, nào cao lâu, ngấp nghé hễ thấy đâu là chực sỏ, khắp mặt làng

chơi chừng đã rõ, nước đời nay giê có mấy tay, cho hay thì thực là hay.

Bài hát

chở đò những khách đi chùa Hương

Cuộc chơi thú đâu bằng Hương-tích, nước non này thanh lịch biết nhường bao, bến Hát-đang suôi tới cửa sông Đào, là một chốn ra vào vừa tiện lối, cửu thập thiều quang xuân nhật hội, danh-nhân giu lãm cổ kim lai, chiếc thuyền từ đưa đón thiếu chi ai, khắp thành thị cho tới nơi thôn giã, đâu là cũng chào mời lôi lả, một chuyến đò nên nhớ nghĩa về sau, khi thanh nhàn ngồi góp chuyện phong lưu, gọi một chút cùng nhau duyên hội ngộ, tài hóa phi ngô tâm sở mộ, thu lai định số ngũ tiên chung, hỏi ai ai tập phúc sẵn đem lòng, nam vô phật để chứng công đức ấy, nhiều ít hữu tình chi đấy đấy, khách thiện duyên ai nấy rõ chăng là, xuân về rồi lại xuân qua.

Bài hát

đi chơi chùa Hương

Hà xứ Đào-nguyên lộ. Mai-lam Yên-vĩ-khê nam thiên đệ nhất ai đề, ra vào cõi phật đi về cảnh tiên, kìa núi biếc đã quen đầu bạc, hỏi mấy lời ghi tạc non sông, hỏi tiên trên đỉnh non Bồng, hỏi phật trong động sắc không thế nào ? hỏi thế-giới có sao như vậy ? hỏi giang sơn còn mấy tang thương ? hỏi thế-đạo, hỏi văn chương, hỏi con tạo-hóa chủ chương bề nào ? hỏi sơn thủy thanh cao mãi thế, hay cỏ hoa nhuốm vẻ mầu thu, hỏi hang hoỉ động hoỉ chùa, hoỉ chim gõ mõ thiên-chù mãi không ? hoỉ riếng dá chống đồng thủa trước, hoỉ giải oan rửa được bao người ? hoỉ mình chẳng hoỉ hoỉ đời, hoỉ non chẳng nói chẳng cười với ai ? cửa con tạo cho người đủ biết, hoỉ ai là phong nguyệt chủ-nhân ? trăm năm mắc nợ hồng chần, thanh-sơn còn được mấy lần gặp nhau, tuổi già xin hoỉ mấy câu ?

(Bài này của cụ Vân-Hồ soạn)

Bài hát

cô đàu lấy chồng, nhân-tình tiễn biệt

Thời đương thử-hạ, bút giá thư-phòng,

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE RF IMPRIMÉS

tưởng tình-nhân mà động tấm lòng, hỡi tri-kỷ có hay cùng chăng tá, nhất phiến tài tình nàn tận tả, sổ thẳng mặc tự hóa lan can, ấy ai đặn ngọc thề vàng, mà đã vội phụ phàng chi lắm tá, ngô đẫn ước giang sơn vô dị, chẳng ngờ phong cảnh bán gị phi, trách thay con tạo cũng kỳ, khi nầy gia Sở lúc kia bụng Tần, ngô cầu chi tình-nhân giã giả, nhi hồ vi, nhi xuân nhi hạ nhi đông, phụ phàng chi với hóa-công, mà nỡ ở gia Hán lòng Hồ sa cách, đa ban ý vị thùy nan thức, cũng giận cho ả Chức nàng Tô, phong lưu mắc khách giang hồ, thôi đừng để bụi cho loè gương chinh, nghĩ mình mà ngán cho mình, cái phong hoa khéo vô tình như chơi, hay chăng đáp lại một nhời,

Bài hát

mừng một nhà quan lão thần có các cụ song thọ

Tùng vân nhân dĩ lão, bàn thác tử năng quan, góp một sân vừa mai vừa quế, vừa huệ, vừa lan, mầu son phấn chứa chan đều tốt cả, giọt vũ lộ nghiêng bầu tạo hóa, hương tuyết

ty cheo giá cầm-thư, muốn đòi sao giời đất cũng ừ. hoàng-chủ ngũ phúc thiên-bảo cửu như, đông phúc trạch đã dư thưng đấu lé, thử mượn bút Nam-tào mà vẽ, vẽ nào long nào hổ. nào loan-nghi phụng-thể cũng đều xinh một nhà một vẻ châm anh.

Bài hát

chơi giăng tết Chung-thu

Ai ơi dữ lấy cho nhau, một vừng kim cổ ai hầu vẻ vung. nầy đây ta để chơi chung, mượn mầu lịch sự soi hồng tía xuân, mặc thây những khách phong trần, mặc thây những khách lần thần với ai, khi hạ mã lúc đăng đài,năm ba chén rượu một vài bông hoa, thanh-quan là giống nhà ta, văn chương giời đất làm quà nhân-gian,với tay lên chốn Quảng-hàn, nhắn xin chị nguyệt chớ phàn nàn chi,gập nhau có một thú kỳ.

BÀI HÁT TỨC CẢNH

Bài thứ nhất

Thử địa thử nhân tòng thử khứ, nhi sầu nhi

oán hữu nhi thương, khối tình chung sẻ nửa bức thư-đường, ngẫm chồi liễu đương chừng cơn tống biệt, người viễn thú biết chăng chẳng biết, mối tơ vò vấn vít xuốt năm canh, khi khúc đàn, khi chén rượu, khi gió mát, khi giăng thanh, khúc bạch-tuyết bên mình còn văng vẳng, mấy bước tiễn đưa, vàng đá năm ba câu gắn bó nước non tình, gánh tương tư chất đề bên mình, phong cảnh vẫn chiều xuân thêm sắc mắc, chữ giai-nhân nan tái đắc, khách chi-âm đâu đó ủi đâu nào, mười phần ta đã tin nhau.

Bài thứ hai

Nguyệt dãi hằng-nga thiên cổ oán, ngân-hà chức-nữ bách niên sầu, tình duyên này ai kém ai đâu, bởi con tạo sui nên cho đến đoạn, đêm thanh vắng đèn chong nửa ngọn, tựa bình phong lục-liễu lấy ai cùng, kém chi người nam bắc tây đông, hiềm một nỗi đá vàng nghĩa cũ, nhân-duyên ấy nào ai có phụ, giốc một lòng vàng đá khăng khăng, biết ai có thấu tình chăng.

Bài hát

đi chơi chùa Hương

Xuân kiệu đăng lâm tằng lĩnh ngoại, tiểu-thuyền phiếm quá nhất khê gian, mượn thú vui suối phách với thông đàn, câu niệm kệ tiếng hồ khoan nghe thánh thoát, rừng chèo quế trông lên cửa phật, rỗ chữ đề đệ nhất nam thiên, này mai-lâm thạch-nhũ, này pháp-thủy, thú phong vị thiên nhiên đều đủ cả, cảnh hồng đào sẵn tay tạo hóa. khen cho ai bức đan thanh, sơn cao cao hề thủy thanh thanh, sơn thủy cũng hữu tình chi thế nhỉ, ta vấn chủ-nhân giả thùy thị, tham thuyền ngã vị vấn không-vương, chải mầu xuân mà rửa nước cành dương, cho tỏ lối tiên-hương là đây đấy, an tế độ đã khắp trong thế-giới, tiếng thơm càng nghe rậy hết gần sa, sinh thay hỡi thú yên hà.

Các bài hát sao tập đính sau này là của cụ

Văn-Chỉ Tướng-công soạn

Bài hát

nói, lúc Cụ còn học trò làm ra

Tạo-vật sinh ngô nguyên hữu ý, tang bồng là chí khí nam-nhi, ngọc thành tạo-hóa ghẹo nhau chi, ngẫm nhân-thế cười khì nhưng cũng tức, thôi đừng nghĩ làm chi thêm thắc mắc, lối đường mây trước mặt có sa đâu, án công danh đeo đẳng cùng nhau, nợ thư-kiếm trước sau đành một giả, tạo mịnh tự thiên đào chú ngã, chữ phong lưu há phụ khách tài hoa, quyết bắc thang lên hỏi chị hằng-nga, rằng nguyệt quế bẻ cành hoa thứ mấy? nhiều ít hữu tình chi đấy đấy, rửa mặt trần theo gót ngựa Giang-châu, trần ai ai biết công hầu.

Bài hát

đưa cô đầu đã 40 tuổi kết duyên với ông đồ già

Thiên-hạ thiếu chi Tư-mã, thói hữu tình không một ả Văn-quân, thu sếp đâu túc trái tiền nhân, kìa truyện ả phong vân còn đó nọ,

nhược bối thiếu thời tranh tảo ngộ, ninh chi vãn xử ngộ vưu kỳ, ngoài bốn mươi, xuân sắc liễu mai gì, mà tâm đảm tương kỳ còn bát ngát, còn sinh phách còn đàn còn hát, còn tơ duyên với bác Thanh-nhàn, ế đâu đến xóm bình-khang.

Bài hát

đưa cô đầu trước lấy quan Phủ, sau lại về đi hát

Dạ thâm hốt ức thiếu-niên sự, dận hồng-quân ghen ghét hồng-quần, trải nắng mưa gầy mấy phần xuân, kìa son phấn cũng phong trần thế nhỉ, nhẫn-chung chi nhân ngộ-lão hĩ, lệ giang châu chan chứa bởi vì ai, tân chi cựu hận bời bời, tình duyên ấy lôi thôi sao kể siết, ngồi hỏi khách biết chăng chẳng biết, thương cho tình mà lại tiếc cho tài, hay là nhớ nỗi trương-đài, sạ lan mùi cũ hán hài thói xưa, hay là tưởng nỗi mây mưa.

Bài hát

đùa cô đầu Tuyên để chở chồng

CÂU HÁT MƯỞU

Nghe đàn nhớ lão Trung-kỳ, vợ my ở đó my đi mò chừ, sớm khuya xe tầu phụng thờ, hóa chồng cũng thể như chưa có chồng.

CÂU MƯỞU NỮA

Lấy ai làm kẻ đồng tâm, lấy ai làm khách chi âm với nàng, đêm khuya luống những bàng hoàng, người đi đâu vắng mà đàn còn đây.

BÀI HÁT

Nhân vong cầm tại nhớ chàng hai mà hỏi lại cô hai, tiện đây hỏi một đôi lời, đàn bẩn ấy cùng ai tơ phiếm cũ, hồng phấn kỷ nhân vị quả-phụ, bạch đầu nan lão Trác Văn-quân, thế thời khi gió các lúc giăng sân, chừng bạch tuyết dương xuân còn tưởng nhớ, gượng ngồi lại hát chơi lúc nữa, có chách chi tang chở sóm bình-khang, xưa nay nghề nghiệp thế thường.

Bài hát

nói dai

Ngồi mà nghĩ mấy năm về trước, chẳng dại nào đống cái dại nào, khi dật mình tưởng dấc chiêm bao, thế mới biết ước ao là chuyện lẳng, khéo con tạo chêu ngươi không chán, mà sui nhau cái dại vô chừng, chơi cho phờ râu cho trắng mắt, long giải yếm chụt dây lưng, còn tham tiếc len chân vào cuộc dại, thôi thôi chớ từ đây dại mãi, chữ đa tình là cái vô tình, gặp nhau ta khẽ mần thinh.

Bài hát hớt

CẦU MƯỠU

Thà câm từ thuả sơ sinh, nhớn lên nói hớt như danh làm gì, khen cho những miệng thị phi, đặt ra lắm truyện chi chi nực cười,

HÁT NÓI

Ngó lui ngó tới, có một người nói hớt nổi thời danh, hớt truyện người rồi lại hớt truyện

mình,nhắp môi nói đã dành câu nói hớt,thiên-hạ hớt đâu có hớt, chua như chanh, cay như ớt, rẻo như sôi, lại pha thêm nửa ngọt nửa bùi, góp khôn dai hờn vui làm một tiệc, ai nghe hớt biết chăng chẳng biết, thôi truyện đời sao siết thị phi. đừng chê nói hớt làm chi.

Câu hát

mưỡu ghen

Gớm cho cái nợ tình đời, đem gương tố-nữ đối người phong huê, tin xuân thỏ thẻ đi về, mảng vui oanh nói mà e liễn hờn.

HÁT NÓI

Gượm xin thưa lại, hỏi tình-quân rằng có phải hay không ? buổi tàn-chi chưa vướng lục lây hồng, phòng trong đã Hà-đông sang sảng tiếng, ngắm vẻ phong hào coi cũng mến, kia ghen hoa còn đề chuyện khi xưạ, chén khuyên chàng xin hãi gượng làm ngơ, đùng liễu cợt giăng mờ chi thóc mách, một mai hỏi Tiều-

thư mượn sách, dật mình về nỗi khách đạ mang, nước đời được mấy Thúc-lang.

Bài hát

nói tặng đào Phầm

Hồng hồng tuyết tuyết, mới ngày nào chưa biết chi chi, mười lăm năm thấm thoắt có sa gì, ngảnh mặt lại đã tới kỳ tơ liễu, ngã lãng du thời quân thượng thiếu, quân kim húa giá ngã thành ông, cười cười nói nói tương phùng, mà bạch phát hồng nhan chừng ái ngại, riêng một thú thanh suân đi lại, khéo ngây ngây dại dại với tình, đàn ai một tiếng dương chanh.

Bài hát

nói, hỏi thăm đào Nghiêm

Trông nấp bóng ra chiều liễu yếu, bệnh đông phong sao khéo nực cười, trộm nghe xương tuyết hơi hơi, cơm sơi mấy thuốc sơi giãn mấy, thức hay ngủ cớ sao làm vậy, hãi tung màn gượng dậy làm vui, tiện đây hỏi một đôi lời, lòng chiều khách đã suôi suô

thế chửa, đàn cầm sắt gẩy chơi lúc nữa, rượu hoàng-mai còn chứa hay không, nàng vâng xin cũng chiều lòng.

Lời thượng lục hạ bát

làm đưa quan Tuần Hưng-hóa

Khi xưa bạn cũ hẹn rằng : xem tranh Đông-phố đợi giăng Tây-hồ, chờ vui núi Trúc sông Lô, hạc dâng rượu cúc đàn đua giấc hoè, có phen nhắc hỏi đi về, có thơ sích-tố có chè thanh-xuân, có lời ước với tình-nhân, nhớ nhau lại có khi gần với nhau.

Câu vô đề

Trăm năm ai chẳng bạc đầu, mười điều ai có hay đâu cả mười, trông giăng nghĩ cũng nực cười, trách hoa hoa lại lắm nhời thế ư.

Các bài sao tập sau này là của cụ Vân-Hồ soạn

Bài hát

làm cho các bà mừng cụ bẩy mươi

CÂU MƯỠU

Mới hay sếp đặt từ giời, đã cho thoa xuyến góp mùi đỉnh chung, trăm năm tựa bóng linh-thung, phúc chung xin cũng hưởng chung đến giờ.

HÁT NÓI

Bất thi anh-hào qui bách phố, giả như thông đức bạng linh ngnyên. tính ngón tay tháng phật ngày tiên, hai ba bốn đến trăm nghìn còn chưa đủ, hoàng cúc thương tùng chàng tác thú, hồng nhan bạch phát đê tương thôi, ràng chén đào trên mái tóc nhuốm hoa mai, trong lạc cảnh cũng phúc giời san sẻ khắp, văn thái sử chép vào một tập, tài nữ nhi còn kém thanh ngu, khi tỉnh cười khi say nói khi ngợi nhỏ khi ngâm to, gọi Lý Đỗ Âu Tô làm hội lạc, thuần tửu phu-nhân chi nhất lạc,

anh hùng đản tiết mỗi thời ly, đời xưa ông Quách-tử-Nghi.

Bài hát

sinh nhật đưa cho cô Phẩm là tình-nhân xưa hát mừng

CẬU MƯỠU

Mượn ai nói với giăng già, lại đem đầu bạc đồi ra má hồng, nhời xưa chẳng vẹn chữ tùng, tại ai há giám phụ lòng cố-nhân.

HÁT NÓI

Kim nhật ngô sinh nhật, tư nhân ngô cố-nhân, đàn dương tranh hát một dương xuân. năm mươi lẻ sáu mươi thừa còn lại đó, trộm nhớ đến ba mươi năm người cũ, ai với ai nào ai có quyên ai, sự trăm năm âu hẳn hỏi duyên giời, kìa mái tóc hoa mai đà trắng sóa, ai còn nhớ hay ai không nhớ, nhớ hay quên lòng thử hỏi lòng, càng quẹn càng lắm đeo hồng, giẫu bạch tầu pha ông thì cũng giứa.kìa dưỡng liễu Anh Đào Phan Tồ, còn tuổi già còn tỏ nỗi tình chung, thưa rằng phải thế hay không ?

Tập thứ hai thơ ca nôm in tiếp theo.

IMPRIMÉS

Certifié conforme au tirage s'élevant à mille exemplaires

[illegible]

Hanoi le 29 Août 1922

PHU-VAN
扶文
16 RUE DU CHANVRE HANOI

ĐÃ IN SONG :

Tân liêu trai chí dị (diễn nghĩa).
Chiêu-quân chuyện.
Chuyện đức thánh Trần.
Văn châu sự tích đức thánh Trần.
Văn châu chư vị.
Bài hát ả đào. (Gương-gia nam-âm)
Thơ ca nôm.
Ca sướng tân thanh.
Nguyệt hoa vấn đáp.
Hán sở chò.
Kiều —
Thạch-Sanh —
Huê-vân diễn ca.
Nhị độ mai tuồng (2 quyển).
Lục-vân-Tiên — —

ĐƯƠNG IN :

Lĩnh-nam trích quái (sự tích lạ nước ta)
Chuyện vua Lê. (Lam-sơn thực-lục).
Sơn-Hậu tuồng (bản mới soạn).
Ân-tình thơ.
Văn khấn.
Sách làm bánh và nấu ăn (annam).